

DANSKEREN

Amerika.

Traktat-Sagen.

Senatet vedtager Hay-Pauncefote-Traktaten — men med Undringer. England vil næppe kunne antage den. — Lord Salisburys Dilemma. — Hvad Presens siger.

Sidste Torsdagsvedtog Senatet Hay-Pauncefote-Traktaten og kanalforsøgsmålet er derved kommet ind i sit afgørende Stadium.

Og det vedtagne Dokument fik da ogsaa en saadan Form, at De Forenede Staters fuldstændige Besiddelsesmægt og — tet over den paatante Nicaragua-Kanal dermed trædes, hvilst England nu faar at grube og et lige Væbennelse overfor. Traktatens Form bliver nemlig som af Kommissionen for de uendelige Angivelser foreslaaet, hvilst vil lige, at den oprindelige Hay-Pauncefote-Traktat fik tilføjet Davis' og Forsters Undringssorlag.

Mens det oprindelige Hay-Pauncefote-Forslag saa aabenbart var Vibe om, at De Forenede Stater ikke fulde have Lov til at foretage sig noget selvstændigt i Retning af at forbyde den paatante Kanal, som dog skal bygges for amerikanske Penges, og derved berste, at den langt fra var den eneste Kompagnons Diplomatistiske Væsen, tør det nu anses for givet, at med Undringernes Vedtagelse har det amerikanske Folks Repræsentanter en Gang for alle sagt Verden, at man herovre vil staa fast paa Monroe-Doktrinen.

Der forelæa flere andre Undringer, som mere eller mindre stærkt udalte, at Amerika fulde have Ret til at forbyde, besætte, besidde og kontrollere Kanalen, men alle disse blev forfattede. Nogle enkelte Senatorer var inde for at vedtage Traktaten i dens oprindelige Stillelse. Men begge Undringerne forstærkes, og Davis' og Forsters Undringer maa ogsaa siges at være tilstrækkelig præcise, ved Eiden af, at de ere affattede i god diplomatisk Form. De Forenede Stater faar nemlig i Følge den Ret til at bygge og vedligeholde den Kanal, som maa anses for nødvendig til ved sin egen Maat at sikre Landets Førelse og Oprettholdelsen af den offentlige Ordre til at holde en saadan Militærtilfærelse ved Kanalen, som maa anses for nødvendig til Beskyttelse mod Lovovertrædelse og Lurden.

Med 55 Stemmer (mod 18) vedtog Senatet denne Traktat, som nu rigtigst paa Grund af Undringerne ikke burde bære Navnet „Hay-Pauncefote“, thi dens Aand er lige modsat hin.

Hvad der vil volde først Vanskelighed er dog det Indstud i Artikel 2, hvori fort og godt erklæres om Clayton-Bulwer-Traktaten, at den herved er sat ud af Kraft. Her er en Strøge, hvorpaa Lord Salisbury uden Tvivl vil hænge sin Hat, naar den ny ændrede Traktat bliver ham overgivet til Antagelse. Den engelske Regering, der ikke uden Grund har været henrykt over den Hay-Pauncefote'ske Form, kan næppe tænkes at vilde gaa med til at sætte sig udenfor Spillet, saa England ikke skal see sin mindste Indflydelse paa en saadan Kanal. England er jo forveent, saasnart det galder Handelsinteresser, og det har i hvert Fald stolte sig paa den amerikanske Venkab, vel ogsaa tænkt, at Amerika fulde tage Kastagnerne af Alben for det i denne Sag. Saa meget større er Stuffedens nu.

Uebeligtvis for den engelske Regering falder dette Dilemma sammen med Krigens Opblussen i Sydafrika. Det er i Forvejen Anklager nok mod Salisbury's Styre, saa at, om han nu af mild Overbærenhed med det egenraadige Amerika, fulde værelsbjelst til at vilde antage den ændrede Traktat, vil hans Ministerkaburet rimeligvis komme til mere end at valse.

Dog Salisbury vil not tage sig i Akt; han har nemlig den Udvæ, at tan ganske voligt sig: Vel, tan vilde faa „Hay-Pauncefote“ uden Tilføjelser, som vil snitte den, saa bliver i ved det gamle, den Clayton-Bulwer-Overenskomst af 1850.

Den engelske Præsse er levende optaget af Sagen, men den er umaadelig

enig om, at England kan ikke taale De Forenede Staters „favøermæssige Behandling“ af dets Rettigheder ved Clayton-Bulwer-Overenskomsten.

Lord Salisbury faar baade læst og paastrevet for sin „Svæghed“; men ned en tragisk Front omtales det ogsaa, at Lorden har for Slet at vende det dybe Dren til alle Presens Revinger og gøre lige det modsatte af, hvad Presens forlanger.

Man faar nu se, naar Lord Salisbury paa selve Nytaarsdag faar overleveret den neppe ret velkomne Nytaarsgave af de Forenede Staters Gesandti i London, Mr. Choate.

Der er de engelske Uviser, som not kunde have lyst til at røre Stormtrømnen denne Gang, men med en lille alfor ubegribelig Resignation siger de: Al vor Her faar i Sydafrika, og Flaaden er lige saa bunben. Den skal oprettholde Forbindelsen mellem Øen og Morderlandet.

Det amerikanske Folk har nu talt et Ord til England, til Vænnen England, et Ord, som har givet og vil endnu mere give Genlyd overalt, hvor man endnu ikke har forstaaet, at De Forenede Stater kan og vil handle med sine egne Interesser for sig.

St. Petersborg, Dec. 25.

„Nødvage Vremme“ erklærer i en Artikkel angaaende Englands Forhold til Amerika, at „Sagen er slet ikke saa usædvanlig. Forholdene har forandret sig og Traktaten maa da ogsaa ændres. Rusland gav et lignende Eksempel i 1870, da det erklærede, at nu var det ikke længere bunden af sit Løfte om ikke at holde Krigskilde i Sortehavet.“

Og den russiske Værstidende erklærer: „Rusland er tilfreds med Amerikas diplomatistiske Sejr over England. De Forenede Stater kan ikke lide Monroe-Doktrinen, fordi det helst vil rane Lande overalt.“

Rusland, som har sympatiseret med Amerika i dets Uafhængighed, og som selv har overgivet amerikanske Besiddelser til Amerika, har intet imod Monroe-Doktrinen og de gamle Symptotter er bleve endnu hjerteligere i Rina.

Senator Jones gaar af.

Senator J. A. Jones, den demokratiske Nationalkomitees Formand vil resignere. Han har nu forlæst Stempelen til at Præsidentvalg og tabt begge Gange. Nu er han træt.

Om denne Træthed faar i Forbindelse med, at Wm. Bryan nys har meddelt, at han vil være Redaktør og Udgiver af et Blad, som skal kæmpe for Kansas-City-Partiprogrammet, meddeles just ikke. Men Sagen kan have sin Rimelighed, naar man betænker, at Jones anses for en umuligt atter at gaa til Kamp paa 16 til 1.

Jones vil sammendanne den nationale demokratiske Komite til et Møde i Washington, og det skal der faa vælges en ny Formand.

Der tales allerede om Jones' Efterfølger, og forfællige Navne nævnes i denne Forbindelse. J. G. Johnson, som var den udvænte Komitees Formand, og Er. Guvernør Stone fra Westfourth har begge lyst. Komiteens Majoritet er not inde for at vælge Major Taggart fra Indianapolis, Ind.

Senator Jones har dog senere betænget Hjeligheden heraf.

Fra Filippinerne.

General McArthur vil i Morgen udstede en Kundsgærelse, i Følge hvilken alle Indbyggerne paa Filippinerne aabares imod at overtræde Krigslovene, da disse vil blive nøje oprettholde, saa at baade temperde og ikke-temperde falder ind under den hvide Insurgenterne fulde modtage nogen- som helst Hjel.

Insurgenterne har nemlig i den senere Tid udstredt Kundsgærelser, i hvilke de truer saabanne „Hjel“, som stille sig i den ligetil Forhold til Ameritanerne, og besuder opfordrer Folk til at røde og myrde Indbyggerne i saabanne Byer, for: er besatte af Amerikanerne.

Insurgenterne vil faa Meddelelse om, at saabanne Forbrydelser vil udelukke enhver Mulighed for: at de nogenstunde kan opnaa Borgerretteligheder; de vil saa blive behandlet som fangte Forbrydere.

Den røvede Millionærjøn.

Den unge Edward Cudahy, som sidste Tirsdag Aften blev stjålet fra sit hjem i Omaha, vendte Torsdags Aften tilbage efter at \$25,000 blev udbetalt i Klingende Mønt.

Det Brev, som Mr. Cudahy — efter telefonisk Ordre fra Røverne — sendte en Tjener med i Hæden efter, indeholdt Betingelserne under hvilke Sønnen vilde blive tilbageleveret. Røveren skulle Onsdag Aften kl. 7 forlade sit hjem i en let Vogn og uben Ledføgelse, medbringende \$25,000 i Gulv.

Han skulle føre til et bestemt angivet Sted, hvor han vilde finde en Vagte i Nærheden af Landevejen.

Ved Eiden af Vagten skulle han stille Tæsten med Pengene, derpaa rolig vende om og løse hjem. Naar han var kommet en Mil bort fra Stedet, hvor han havde anbragt Vognen, skulle han tænde en rød Vagte, saa Røverne kunde være sikre paa, at han var borte.

I Fald han vægrede sig ved at udbetale Pengene eller gjorde det mindre forsøg paa at fange Røverne, vilde Sønnen blive gjort blind for Livstid, og Aflevererne af Brevet stjæle en anden Millionærjøn, hvis Fader, efter at have set den blinde Edward Cudahy, sikker ikke vilde vægre sig ved at udbetale hvilken som helst Sum de maatte forlange.

Mr. Cudahy gjorde nejagtig som det forlangtes, og Torsdags Nat kl. 1 1/2 kom Sønnen hjem. Han var rask og frisk, som da han forlod sit hjem, og Røverne har, efter hans eget Udsagn, behandlet ham venligt og godt. Faderen erklærer at være vel tilfreds selv om han maatte udbetale de 25,000; Sønnen fik han jo tilbage.

Edward Cudahy meddelte om sin Aften, at han var kun 2 Huse fra sit hjem, da to Mand sprang frem, rettede Pistoler imod ham og en af dem sagde: „Sag er Sheriff i Sarpy County og befaller Dem at følge med os. De er Eddie McGee, og har stjalet \$500 fra min Tante.“

Cudahy fortæller videre, at han antog det kun for at være en Misforstaaelse og fulgte rolig med. Da de kom til næste Gadehjørne holdt der en aaben Vogn og vendte paa dem. De steg alle ind og løste sig paa.

Han sagde under Arklen at forklare dem, at det hele maatte være paa en Feiltagelse; men de lod som de ikke hørte hans Forklaring, og førte videre. Han forjogte at studere deres Ansigter; men all haad han kunde se var Næserne, Hænderne var trulne langet ned over Øjnene og Kraverne havde de smaget op. Da de kom et Stykke udenfor Vognen saa han en Mand, som han kendte og bad sine Ledføgelere om at standse, saa de kunde blive overbevist om, hvem han var. De svarede ikke, men førte raskere til og bandt ham et Tørklæde for Øjnene.

Fæst da git hele den vitzelige Sandhed op for ham, og han indsa sin forsvulvede Stilling. De førte det meste af Natten. Fangen mente at være kommet igennem South Omaha. Endelig standte de Vognene. Den ene af Røverne fik sig og bundt Cudahy's Arme paa Nagen, derefter førtes han ind i et Hus, op ad en Trappe og ind i et stamt Værelse. De tændte ingen Lys, men satte ham i en Stol og lænede hans Arme og Ben fast til denne, og i denne Stilling maatte han stilles. Dreng tilbringe de næste 24 Timer. En af Vænderne bragte ham Kaffe og Brød. Den anden forlod Værelset; men kom tilbage af og til og gav sin Rammerat nogle tørre Meddelelser i en højstende Tone.

Manden, som holdt Vaagt, drat tet, og gav i sin berusede Tilstand forfællige Dphlysninger, som han sikker i adru Tilstand, havde beholdt jo sig selv. Bl. a. røvede han, at Røverbunden bestod af 6.

Endelig næste Dags Aften modtog Cudahy den glædelige Efterretning, at han vilde blive ført tilbage til sit hjem. Hans Glæde kan let forstaaes.

Han fik atter Bindet for Øjnene, førtes ned i Vognen og førte rask bort fra Stedet. Nogle saa Blots fra sit hjem blev han fat ud.

At Omahas Politik, haabe det offentlige og hemmelige, siden har været i fuld Aktivitet, er en Selvsølge.

Man blev forholdsvis hurtigt klar over, at Huset, hvor Cudahy sad fanget, maatte være i den vestlige Udkant af Syd Omaha. Man fandt og saa et tilsvindende ubeboet Hus, og

(Sætter paa Side 8.)

De tusinde Ting.

Dampskibet „Champlain“ med Colonel Otter og 350 tanabste Tropper fra Syd Afrite om Bord, antom Søndag Morgen til Halifax. De afrejste samme Eftermiddag til Montreal og Toronto, og naaede at fejre Julehjemme.

Officererne røser i høje Toner Adfærdet af de Forenede Staters Kongsul, som de mødte i Pretoria. Blandt de hjemvendte Soldater var der 46 faarede, en var sidslyg.

Nogle Kanonstuds blev affyrede til Ere for Soldaterne inden de steg i Toget.

Ertsebisshop Treland vendte i Søndags tilbage til St. Paul, Minn., fra sin Washington-tur.

Han tilintetgør alle de Rygter, der var oppe om, at han skulle til Cuba og Porto Rico for, som Kommissiønær for Præsident McKinley, at erdnæ Krigsdebetterne om nogle Kirkefødsomsme.

En Mand i Chicago, som antoges at være James Mahoney, der i 1896 flygtede fra Statsfangstet i Jonia, Mich., er i disse Dage arresteret under Mistante om at have været delagtig i Indbruddet hos den tidligere Sekretær i Krigsdepartementet, Alger. Den 11. Dec. modtog Mahoney pr. Erprejs en Kasse, som indeholdt Sølvsvarer til en Værdi af \$1,000. Arrestanten tilfældigt at have modtaget Sølv; men nægter at det er stjaalne Varer. At Sølvvarene er blevet smeltet taster smidterid et myklist Stær over Sagen.

Der er tilbuddet Miss Jessie Morrison, som sidder arresteret, anklaget for Mordet paa Mrs. Caffie af Colorado. Kansas. Fritid paa Betingelse af, at der stilles en Kaution paa \$5,000. G af Byens mest betendte Mand, deriblandt den anklagedes Broder, er traaet sammen for at staffe Pengene.

Tidligere Politistjent i Chicago, Patrick Furlong, som sidste Februar dræbte Væjten Edward Teach i en Strid om hvorvidt Vorne af England, vilde fejre, er nu blevet benaadedt af Guvernør Tanner. Han var idømt 14 Aars simpelt Fængsel.

De 500 Sporvogns- og Stabarbejdere i Scranton, Pa., neblagde Søndag Morgen Arbejdet. De forlanger Arbejdsdagens forlængelse til 10 Timer, og 20 Cents pr. Time til de ældre Arbejdere. De yngre skal betales med 15-17 Cents i Timen. Direktørerne for Sporvognskomagniet sagde om Aftenen at faa de Strejvende til at gaa ind paa at arbejde for 16 Cents Timen, men Tilbuddet modtoges ikke.

I Fald Arbejderne ikke vil gaa ind paa de Betingelser som stilles dem, vil Sporvognskomagniet staffe nye Folk.

Minearbejder James Bradley i Deadwood, S. D., blev i Torsdags dræbt ved at store Masker af Løse Sten faldt ned over ham medens han arbejdede i Minen. Han døde øjeblikkelig.

Samuel McDouald, Assistent paa Washington Raadhus, stød og dræbte i Torsdags Frank H. Morris, Revisor for Krigsdepartementet og faarede derefter sig selv. Han henligger nu paa Hospitalet i en ret livsfarlig Tilstand. Rørdere, som har mange Venner der i Vænen nærer tun eet Viste, nemlig, at de med det samme.

Saasnart hans Tilstand forbedres, bestikker han sig. Mange af hans Venner ønsker at se ham, men han foretrækker ikke at tale med nogen. 12 Børn fra den Nyredebts Søndagsstole aflagde ogsaa Besøg paa Hospitalet.

Den norske Sivilingeniør Kaptein P. E. Aserfson, den ælste og tillige ansat for at være den dygtigste Sivilingeniør i den amerikanske Marine, fulder sit 62de Aar den 5. Januar. Kapr. Aserfson falder ikke for Aldersgrændsen; han har, som hans Tjenestetid og Alder tillader ham, begæret sin Afsted og har herved, i Følge de amerikanske Vlade, ligefrem stillet Marine-Departementet i Forlegenhed. Den gode Stånd, Brooklyn og Norfolk „Navy Yards“ nu befunder sig i, styltes særlig Kapr. Aserfsons Indsigt og Dygtighed. Nu for Tiden har Marine-Departementet i Brooklyn saa store Forretninger i Gang, at det baarlugt kan undvære Kaptein Aser-

fons Assistance, og man har da ogsaa indtrængende anmodet ham om at bestille sin Post i det mindste et Aar endnu. Denne Anmodning er for den norsk-amerikanske Kaptein en større Ere, end om han var blevet beføret.

Vi paaegtede for nylig, skriver Reform, at amerikanle Rigmænd i den senere Tid har skænket større Summer til offentlige Vjemed, især Stoler. Det glæder os at kunne meddele, at den kendte norske Rigmænd John A. Johnson af Firmaet Fuller & Johnson i Madison, Wis., har skænket \$40,000 til Bygning og Vedligeholdelse af et Alderdomshjem i Dane Co., Wis.

Hjemmet skal hedde „Gisholt“ til Rinde om Giverens Barndomshjem i Norge. Dette er den største Sum, som nogen Nordmand her i Landet har givet til veladigt Vjemed.

Et rigt Gulvbleje er opdaget i Cherokee County, Georgia, 30 Mil syd for Chattanooga. Væren afgiver Gulv til en Værdi af \$115 pr. Ton. og det ser omrent ud som om Lejet er udbemmeligt. Et Afkæstskab med en Kapital paa \$200,000 er bannel for at udnytte Jorden paa bedste Maade.

Et Sammenstød mellem to Fragtog fandt forleden Sted i Nærheden af Milwaukee, Wis., og foraarlagde 2 Mænds Død. Man ved intet om, hvem de dræbte var. Væren var alledeles ufendelige og Arme og Ben siddt fra Kroppen.

Den Mand, som udgav sig for at være „Tramps“ fik forleden Nat Lov til at fode i en Gælle i Arresthuset i Brighton, Ill. Da Ophjnsmanden vilde lutte dem ind i Gællen overmandede de ham og spærrede ham ind i Arresthusen. De forsøgte derefter at sprænge til Fængstet i Vænen, som ligger tæt ved, da det mislykkedes, forsatte de Kursen gennem Vænen, brød ind i en Butik og stjal \$400, hvorefter de hurtigt tog Flugten, forfulgt af Politii og Vagtvæbne. Det lykkes dem dog at undslippe.

Et stort Garveri i Zheobong, Wis., som ejedes af J. J. & Søn er ødelagt af en voldsom Jildebrand. Vagvignerne til Garveriet opog en hel Biet. Tabet anlaas til \$180,000 og 200 Mand blev arbejdsløse. Det er ubekendt hvorledes Jlden opstod.

En ung Nordmand, Linas Stinner fra Southington, Conn., er af General McArthur dømt til at stbes Nytaarsdag for at have sovet paa sin Post. Den dømtes Fader, som er 71 Aar, er afrejst til Washington for at bede Præsidenten om Naade for Sønnen.

Tammany har, til stor Forbadselse og megen Forargelse, givet Ordre til at alle Spillehuse i New York skal lukkes for aldrig mere at aabnes igen. Spillehusene har tidligere blomstret under Politikens Beskyttelse.

Der er kommet Julegaver i store Måser til Præsident McKinley og Fruen. Ikke alene strømmer de ind fra alle Kanter af de Forenede Stater, men ogsaa Cuba, Porto Rico og Filippinerne fra de sidste Steder er det naantlig Eigarer.

I det sidste Hus er der Overskob af Kalluner, Fruiger, Bilbi o. s. v. En Farmer i Nærheden af Dublin, Virginia, sendte en Kallun paa 30 Bund.

For Fremtiden vil Amerika komme til at fornyne Frankrig med Kul, i Stedet for at England tidligere har haft dette Privilegium. Da Amerika kan levere Kullene ligesaa billig vil Frankrig hellere udgaa at handle med England.

Der skal atter træfkes Bøfler paa den amerikanske Laane-Beredvillighed. Denne Gang er det en russisk-lineflk Pant, der snlter 100,000,000 Rubler til Afhandletelse og Forlængelse af Jerubaner i Manhuriet.

Dampskibet „Mariposa“ er paa Vej fra Sydnev, New South Wales, til San Francisco med \$1,000,000 i Gulv.

Læs vor nye Fortælling: „Din Broders Blod“, oversat fra tysk af Pastor N. P. Madsen. Den er lige saa velstren som alle denne Fortællers øvrige Arbejder, og Gmnet er paa samme Tid aktuelt og gribende. Det er nemlig hentet fra den armenistiske Kristenforfølgelses Ræder.

Sidste Nyd.

Rina.

London, Dec. 25. Den kinesiske Regering har arresteret Prins Tuan og Prins Chan paa Grænsen af Shan Si Provinfen. Yu Hien har faaet Befaling til at vende tilbage til Sian Yu med det samme, for der at undersøftes Rettsforsølgelser.

Samtidig meddeles aabenbart som en Ari Forklaring paa de ovennævnte Arrestationer, at den kejserlige Regering er rede til at indrømme Magternes Forlangender, i hvert Fald, hvad Afstraffelsen af de paagældende Votferførere angaar.

Paris, Dec. 25. De i den spanske Minister Senor B. J. de Cologans Residens forfællede Gesandter har givet Prins Ching Kubiens og under denne overrakt ham Maaternes Fælles-Note. Li Hung Chang var paa Grund af Sygdom hindret i at være til Stede.

Prins Ching aav følgende Svær: „Jeg har herved den Ere at modtage Noten angaaende Genoprettelse af det gode Forhold og vil øjeblikkelig overlevere den Hilselstener og meddele hans Svær derpaa saa hurtigt som det muligt.“

Tien Tsin, Dec. 25. Et fransk Korps paa 100 Mand blev den 20. Dec. overrakt af Votfere ved Hung Tzu, 20 Mil herfra. Votfjerne aabnede Jib; der sadt to franske Officerer. Senere har Franskmændene afbrændt Landsbyen.

Armenierne appellerer.

Boston, Dec. 25. Ved et Møde af den armenistiske Revolutions-Komite blev en Resolution vedtaget, hvori Præsident McKinley opfordres til at hjelpe det armenistiske Folk, da dette efters vil udde „hvis ikke en mægtig Haand kommer denne Nation, der i Aarhundreder har været Civilisationsens Bannerfører i Uleliefien, til Hjælp.“

Der henvises til, at Amerika fremfor de vesteuropæiske Magter har vist Hegenlythighed i de orientalske Spørgsmaal; at det selv er grundlagt paa en Revolution, og saaledes den eneste Nation, som kan forbyde „den store Snigmorder og hans blodige fanatikere saa Resten af deres Ofre kan frelles fra truende Blodsubgydelse.“

De erklærer sig rede til at falde der, hvor deres Fædre og Brødre gav Livet hen for Fædreland og Folk, men de haaber paa den amerikanske Nations Hjælp.

Resolutionen blev straks ad telegrafisk Vej oversendt til Præsident McKinley.

Veitens Ofre i Indien

Calcutta, Dec. 25. Lord Curzon, Vicetonge over Indien, erklærede i sin Tale i Dag, at siden Vylbepestens Opbræden i 1898 er der stet 25,000 Dødsfald deraf i Mysore Staten alene.

København, 23. Dec. Kong Kristian vil i Kar, for første Gang efter Dronning Louises Død, tilbringe Julehjemme.

For at helbrede en Forfølelse paa en Dag

maa De tage Laxative Bromo-Quinine Tablets. Alle Apoteker tilbaas betole Pengene, hvis Kuren mislykkes. G. W. Gorris Ravn findes paa hver Gæste. 25c.